

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. Силистра, 04.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Люба Ст. Стоилкова

Членове: Теодора В. Василева
Добринка С. Стоева

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
като разгледа докладваното от Люба Ст. Стоилкова Въззивно гражданско дело № 20233400500384 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по въззивна жалба, предявена от ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“-МВР, представлявана от Директора- Главен комисар А.Джартов, чрез процесуалния представител Гл.юрисконсулт С. П., против решение №422/02.08.2023 г., постановено по гр. дело № 404/2023 г. по описа на Районен съд-Силистра.

С обжалваното решение съдът е ОСЪДИЛ ГДПБЗН, да заплати на Л. В. П., с ЕГН *****, сумата от 1948,40 лева - представляваща неизплатена част от обезщетение по чл. 234, ал. 1 ЗМВР, законна лихва върху тази сума от - 20.03.2023 г., до окончателното ѝ плащане, както и направените по делото разноски в размер на 500 лева.

Жалбоподателят счита, че първоинстанционният съд е разгледал и постановил решение по недопустими искове. Това е така, тъй като с исковата молба се претендира положен извънреден труд да бъде включен в общ служебен стаж и да се отчита като осигурителен стаж. Според ищеца, в справка УП-3, работодателят е отразил положения от него извънреден труд, но не го е включил в изчисляването на общ стаж при пенсиониране, в резултат на това не го е взел предвид при изчисляване на обезщетение при прекратяване на служебното правоотношение, поради навършване на пределна възраст за служба в МВР - 60 години по реда на чл. 234, ал.1 от ЗМВР. От това става ясно, че се претендира да бъде установено по отношение на ГДПБЗН-МВР размер на осигурителен и трудов стаж, което представлява иск за установяване на факт, а това е в противоречие с нормата на чл. 124, ал.4, изр. второ от ГПК, която допуска това само в изрично определени в закона случаи. Предявеният иск не е сред тях.

Счита, че единствената последица от полагане на извънреден труд, призната в закона и пораждаща права за ищеца е да претендира заплащане на възнаграждение за положен извънреден труд, ако такова не е платено при прекратено служебно правоотношение, но не и признаване на извънредният труд за трудов, осигурителен или служебен стаж, включително чрез превръщането на извънредния труд в осигурителен стаж, който да служи за изчисляване на обезщетение при прекратяване на служебно правоотношение по смисъла на чл. 234 от ЗМВР.

С оглед на изложеното, моли въззивния съд да постанови решение, с което да обезсили решение № 422/02.08.2023 г. на Районен съд - Силистра като недопустимо. В условия на евентуалност, моли да отмени решението изцяло като неправилно, необосновано, незаконосъобразно и постановено в противоречие, със специалния Закон за министерство на вътрешните работи относно начина на формиране на размера на изплащане на дължими обезщетения при прекратяване на служебното правоотношение, както и постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Излага подробно съображенията си за това.

Претендира направените по делото разноски и юрисконсултско възнаграждение.

ОТВЕТНИКЪТ по жалбата и ищец в първоинстанционното производство – Л. В. П. с ЕГН: *****, чрез процесуалния си представител адв.Др.Ч., е депозирал отговор, с който оспорва жалбата, счита, че същата е допустима, но неоснователна. Решението на първоинстанционния съд е валидно, допустимо и правилно. При постановяването му не са нарушени процесуалните правила, нито материалния закон.

Твърдението на въззивника, че при постановяването на първоинстанционното решение са нарушени съдопроизводствени правила, е неоснователно. Районният съд не се е произнасял по предявени от него недопустими искове. Заявява, че поддържаната от него теза в първоинстанционното и въззивното производство е, че положеният от него извънреден труд следва да се смята за трудов/служебен стаж, който трябва да бъде присъединен към редовния му трудов/служебен стаж при изчисляването на общия му трудов служебен/стаж, а работодателят не го е присъединил. Той не е съобразил разпоредбата на чл. 22, ал. 1 от Наредба 8121 з- 922 от 22.07.2022 г. и не е включил отработения от Л.П. извънреден труд когато е изчислявал общия му служебен стаж. По тази причина е достигнал до неправилния резултат, че е работил 12 пълни години в МВР и е изплатил обезщетение по чл. 234, ал. 1 от ЗМВР в размер на 12 брутни месечни възнаграждения.

По изложените съображения, моли Окръжния съд да потвърди изцяло първоинстанционното решение и да му присъди всички разноски, които съм направил и пред двете инстанции.

Съдът, като съобрази доводите на страните и доказателствата по делото, прие за установено следното:

Жалбата е предявена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при спазени изисквания на чл. 259 и сл. ГПК, поради което е допустима.

Пред районния съд са предявени иски претенции с правно основание чл.234, ал.1 от ЗМВР и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Въззивният съд не споделя доводите на жалбоподателя, за неправилна квалификация на предявения иск и за произнасяне по недопустим иск.

Ищецът е формулирал ясно искането си към съда, а именно: да бъде осъден ответника да му заплати сумата от 1948.40 лева, която представлява разликата между сумата от 23380.80 лева, която му е изплатена и сумата от 25329.20 лева, която му се дължи като обезщетение по чл.234, ал.1 от ЗМВР, за прослужените от него 13 години като държавен служител в МВР. Очевидно е, че не се предявява установителен иск по чл.124, ал.4 от ГПК, с цел установяване на факт, както неправилно счита жалбоподателят. Целта на ищеца не е да се признае за установен размера на трудовия и осигурителния му стаж като служител на МВР. Липсва и правен интерес от това, тъй като този факт се признава от ПБЗН-Силистра и това се установява с приетото като доказателство по делото Удостоверение за класиране и пенсия /л.10 по гр.д.№ 404/23 по описа на РС-Силистра.

В отговора на жалбата и в проведеното съдебно заседание пред настоящата инстанция, той потвърди, че заявената от него претенция е тази, разгледана от районния съд.

Предвид на това, възражението за допуснато нарушение на процесуалните правила от районния съд и недопустимост на постановеното решение е неоснователно и следва да се остави без уважение.

Няма спор между страните, че със Заповед № 1632 от 12.10.2022 г. на директора на ГД „ПБЗН“, на основание чл. 226, ал. 1, т. 1 ЗМВР- поради навършване на пределна възраст за служба в МВР- е било прекратено служебното правоотношение с Л.П.. Признато му е прослужено време в системата на МВР в размер на 12 години, 9 месеца и 24 дни, което послужило като основание за получаване на 12 брутни трудови заплати, дължими на основание чл. 234, ал. 1 ЗМВР.

В удостоверение № 110700-136 от 15.02.2023 г. обаче, на служителя е признат извънреден труд, отработен в периода от 01.04.2010 г. до 31.03.2022 г., с обща продължителност от 401 часа, които не са взети под внимание при определяне размера на обезщетението по чл. 234, ал. 1 ЗМВР. Работодателят счита, че те имат отношение към осигурителния стаж на служителя, но не и за неговия трудов стаж, съответно прослужените години в МВР.

С обжалваното решение, след задълбочен анализ на доводите на страните, нормативната уредба и съдебната практика, съдът е уважил изцяло предявения иск, както и акцесорния иск за обезщетение за забава.

С оглед заявеното от страните, правилно съдът е приел, че извънредният труд, положен от ищеца в рамките на неговото служебно правоотношение, следва да участва в натрупването на прослужените години на длъжността, макар чрез прибавянето му да се надхвърля календарното време на службата.

Изложен е аргументът, че в закона липсва квалификация на извънредния труд

като приравнен стаж, поради което определянето му по този начин от ответника е произволно. Това мотивира крайния извод, че тъй като този труд е положен от ищеца на същата длъжност, стажът му на която е признат за прослужени години по смисъла на чл. 235, ал. 1 ЗМВР, следва да се приеме, че прослужените години по чл. 234, ал. 1 ЗМВР, са 13, а не, както неправилно ги е определил ответника, 12.

--	--	--	--

Ваззивният съд споделя този краен извод.

Съгласно разпоредбата на чл. 234, ал.1, от ЗМВР, при прекратяване на служебното правоотношение държавните служители имат право на обезщетение в размер на толкова месечни възнаграждения, колкото прослужени години имат, но не повече от 20. При определяне размера на обезщетението се вземат предвид прослужените години:

1. като държавен служител, офицер или сержант в МВР;
2. като гражданско лице в МВР по отменения [Закон за Министерството на вътрешните работи](#) (обн., ДВ, бр. 122 от 1997 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 1998 г. – бр. 29 от 1998 г.; изм., бр. 70, 73 и 153 от 1998 г., бр. 30 и 110 от 1999 г., бр. 1 и 29 от 2000 г., бр. 28 от 2001 г., бр. 45 и 119 от 2002 г., бр. 17, 26, 95, 103, 112 и 114 от 2003 г., бр. 15, 70 и 89 от 2004 г., бр. 11, 19, 27, 86, 103 и 105 от 2005 г.; отм., бр. 17 от 2006 г.; изм., бр. 24 и 30 от 2006 г.);
3. като служител по отменения [§ 19 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за изпълнение на наказанията](#) (обн., ДВ, бр. 73 от 1998 г.; изм., бр. 62 от 2002 г.);
4. на военна служба, с изключение на служилите редовна военна служба като срочнослужещи. /чл.235,ал.1 от ЗМВР/.

Изрично е посочено, че се вземат предвид прослужените години като държавен служител, офицер или сержант в МВР, без приравнения трудов стаж.

От самата разпоредба е видно, че законодателят е счел за меродавни броя на прослужените години и не обвързва заплащането на обезщетението с понятията трудов или осигурителен стаж.

Липсва определение в ЗМВР, както и в Кодекса за социално осигуряване /КСО/, а и в други нормативни и поднормативни актове за понятието „приравнен стаж“. Въпреки това, при анализа на нормите на чл.9, ал.2,3,6 и 7 от КСО и чл.104 от КСО, може да се изведе, че за приравняване на трудовия/служебния стаж се говори в случаите на преизчисляване на различните категории труд или случаите, когато работникът или служителят не е престирали реално труда си /например при ползване на платен или неплатен отпуск за отглеждане на дете –чл.9,ал.2,т.1 от КСО;периодът на наборна и мирновременна военна служба и други изчерпателно изброени случаи/.

Извънредният труд не може да се приравни на тези случаи, тъкмо напротив, това

е реално положен труд в повече от уговореното работно време. Това, че в цитираната от жалбоподателя Наредба за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/ е прието, че времето, през което лицето е полагало извънреден труд се зачита за осигурителен стаж и е предвиден ред за изчисляването му, не означава, че и това е случай на приравняване на трудов/служебен стаж. Това са правила въведени във връзка с осигурителното и пенсионно отношение и нямат пряка връзка с разглеждания случай и начина на определяне на претендираното обезщетение.

Целта на закона и на това обезщетение е да се възнагради служителят за продължителната служба в полза на МВР и поради това размерът е обвързан с реално прослужените години, а не с трудовия стаж, още по-малко с осигурителния. Поради това в противоречие на закона и основната идея е да не се съобрази реално отработеното време, а то включва и положения извънреден труд.

От това следва, че служителят не е получил дължимото обезщетение в пълния му размер, тъй като му е заплатено за 12 прослужени години вместо за 13 и това е обусловило основателността на претенцията му.

Предвид на това, обжалваното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Жалбоподателят следва да заплати на Л.П. сумата от 500 лева- разноски по делото- заплатено възнаграждение за адвокат.

По тези съображения, Окръжен съд-Силистра

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение №422/02.08.2023 г., постановено по гр. дело № 404/2023 г. по описа на Районен съд-Силистра.

ОСЪЖДА ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“-МВР, да заплати на Л. В. П., с ЕГН *****, сумата от 500 /петстотин / лева- **разноски** по в.гр.д.№384/2023г. по описа на ОС-Силистра.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____